

[Elisabeth Arnold]

stillende og giver mulighed for at gribe ind, hvis man finder, at der har været et gaveelement i transaktionen. Vi føler ikke fra radikal side, at forslaget her er nødvendigt.

Vi vil også påpege, at der stadig væk er meget overladt til skøn. Det ønske om opstramning og klargøring, som flere tidligere ordførere har været inde på, føler vi ikke rigtig er tilgodeset med dette forslag. F.eks. siges det, at ejendomsværdien ikke kan anvendes, hvis den seneste vurdering er behæftet med væsentlige fejl eller ejendommen er undergået forandringer. Hvad er en væsentlig fejl? Hvilke typer af forandringer kan der være foretaget?

Det vil sige, at der stadig væk skal foretages skøn fra skattemyndighedernes side, og det vil igen sige, at man ikke opnår en præcisering, men altså indfører yderligere skønselementer i praksis. Det føler vi ikke bidrager yderligere til den rette sagsbehandling på området.

Kofod-Svendsen (KRF):

Når man læser bemærkningerne til forslaget, så er det da et meget rigtigt formål, der har drevet SF til at fremsætte forslaget. Det hedder jo, at lovforslaget har til formål at begrænse mulighederne for skatteunddragelse ved overdragelse af fast ejendom mellem parter med interessefællesskab til en pris, der afviger fra ejendommens reelle handelsværdi. Det sigte er jeg enig i.

Men så kommer jo spørgsmålet, om det er nødvendigt og hensigtsmæssigt med en lovgivning som den, SF foreslår. I bemærkningerne siger SF jo: »Det skal understreges, at det ikke er hensigten, at skattemyndighederne skal anvende ressourcer på at forfølge bagatelsager«, og så er vi straks ude i nogle afgrænsninger, så jeg spørger mig selv, om ikke det formål, som SF ønsker tilgodeset, er dækket rimeligt og hensigtsmæssigt ind med den praksis, som gælder nu. Det er lidt vanskeligt at se.

På den ene side er disse bestemmelser detaljerede, men på den anden side er de altså ikke detaljerede nok, for der skal samtidig udøves et skøn, hvad der også skal i dag. Jeg er ikke, efter at jeg har læst bemærkningerne, overbevist om, at det er nødvendigt med dette lovforslag. Jeg vil da fortsat lytte under udvalgsarbejdet, om SF kan komme med argumenter, som sandsynliggør, at der er behov for forslaget, men sådan som det ligger nu, synes jeg ikke, at forslagets nødvendighed er godtgjort.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal straks takke fru Pia Gjellerup, og jeg skal takke fru Elisabeth Arnold, for i modsætning til de øvrige ordførere havde de i hvert fald forstået, hvad forslaget handler om. Jeg kan ikke også takke fru Elisabeth Arnold for støtte til forslaget, og det beklager jeg, men jeg glæder mig da over, at hun havde forstået det.

Det ærgrer mig en lille smule, at de øvrige borgerlige ordførere ikke rigtig havde forstået, at det, SF sætter rammer for, ikke er prisfastsættelsen. Det sagde både hr. Aagaard og skatteministeren. Det, vi sætter rammer for, er, hvornår prisfastsættelsen kan tilsidesættes. Der ligger jo et helt afgørende anderledes retssikkerhedsmoment i det sidste end i det første, men både hr. Aagaard og skatteministeren og også hr. Skrumsager Skau gav udtryk for, at nu satte vi rammer for, hvordan folk kunne fastsætte priserne.

Jeg vil også godt sige, at lovforslaget udelukkende var tænkt anvendt i situationer, hvor markedsprisen er sat ud af funktion, fordi der er en sammenhæng mellem køber og sælger – altså det, at de er, hvad vi kalder interesseforbundne – således at køber og sælger kan have fælles interesse i en særlig lav eller en særlig høj pris.

Ministerens tommelfingerregel er, at afvigelsen ud over de 15 pct. kan tilsidesættes, og forstod vi ministeren ret, så giver reglerne mulighed for tilsidesættelse, også selv om prisafvigelsen ligger inden for de 15 pct. Det skulle dog medføre et åbenbart urimeligt resultat. Hvad der ligger i alle disse gummibemærkninger, er, synes jeg, svært at se.

Jeg er ikke uenig med ministeren i, at det er helt afgørende vigtigt, at man ikke fra skattemyndighedernes side kaster sig over småsager. Jeg mener i det hele taget, at skattemyndighederne skal bruge krudtet på de store sager og ikke på småsagerne.

Men hvornår er det åbenbart urimeligt? Ja, det er klart, at hvis man sælger en ejendom, der er 545.000 kr. værd, for 465.000 kr., så er det ikke åbenbart urimeligt. Men sætter vi et par nul'er bagved, så vil jeg mene, at det afgjort er åbenbart urimeligt. Så har man flyttet adskillige millioner kroner fra den ene part til den anden part.

Det er jo desværre sådan, at skatteunddragelse i forbindelse med overdragelse af en ejen-